

AFGØRELSE
(Varmeforsyning)

energi
KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA DONG Distribution A/S over
AFGØRELSE FRA Vejle Kommune af 21. august 2003
OM Godkendelse af biomassefyret varmecentral i Hovergården-Uhrhøj

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN** Nævnensformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen
Næstformand, professor, dr.polit. Christian Hjorth-Andersen
Professor, dr.jur. Jens Fejø
Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
Direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen
Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 26. september 2003 fra Vejle Kommune, der fremsendte en klage fra DONG Distribution A/S, Vejen over kommunens godkendelse af et projektforslag for etablering af et flisfyret fjernvarmeværk i Hovergården-Uhrhøj. Der var tale om genetablering af en varmecentral, der tidligere var en naturgasfyret blokvarmecentral, og som var totalskadet ved en brandulykke.

Parterne har haft lejlighed til at kommentere hinandens indlæg i sagen.

Den påklagede afgørelse

Fra Vejle Kommunes afgørelse af 21. august 2003 stilet til DONG citeres:

"Godkendelse af projektforslag for Hovergården-Uhrhøj

TRE-FORs projektforslag for genopbygning af Hovergårdens varmecentral er blevet behandlet politisk i Vejle Kommune. Jeg har vedlagt kopi af beslutningsreferatet fra Vejle Byråd samt gennemgang af høringssvar.

Efterfølgende er projektforslaget med Vejle Kommunes indstilling og begrundelse blevet sendt til Energistyrelsen til orientering ifølge § 10, stk. 1 (Bek.nr. 582 af 22. juni 2000).

Endelig godkendelse

Vejle Kommune har nu modtaget Energistyrelsens tilbagemelding (vedlagt som bilag). Vejle Kommune finder ikke, at Energistyrelsens tilbagemelding giver anledning til at ændre kommunens beslutning. Dermed betragtes godkendelsen af TRE-FORs projektforslag som endeligt i kommunens regi.

[.....]

Love og regler

Kommunens godkendelse af projektforslaget er givet i henhold til Lov om varmforsyning (Lov nr. 382 af 13. juni 1990) § 4, stk. 1.

[.....]

./ . Beslutningsreferat fra Vejle Byråd

./ . Gennemgang af høringsvar

./ . Udtalelse fra Energistyrelsen

[.....]"

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Fra udskrift beslutningsprotokol fra byrådets møde den 27. maj 2003 citeres:

Side 2 af 20

"Teknisk Forvaltning har den 28.2.03 modtaget et projektforslag fra TRE-FOR om fjernvarmforsyning af Hovergården-Uhrhøj.

Projektforslaget, der ligger i sagen, indeholder 2 alternativer:

1. Omlægning til biomassebaseret varmecentral.
2. Omlægning til biomassebaseret varmecentral og udvidelse af forsyningsområdet."

[.....]

"Sagsfremstilling

I december 2001 skete der en ulykke, der medførte, at Hovergårdens varmecentral brød i brand. Varmecentralen blev så skadesramt, at en genopbygning er nødvendig. Der er nu opstillet en midlertidig gasoliebaseret nødcentral for at opretholde varmforsyningen. Varmecentralen var frem til ulykkestidspunktet baseret på naturgas. TRE-FOR ønsker at ændre brændsel fra naturgas til biomasse i forbindelse med genopbygningen. Desuden har TRE-FOR et ønske om at udvide forsyningsområdet. Området er angivet i projektforslagets alternativ 2. TRE-FOR har indsendt et projektforslag, hvori der er redegjort for de forhold, som er beskrevet i bekendtgørelse om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg (bek. nr. 582 af 22.6.00).

[.....]"

"Teknisk Forvaltnings vurdering

Forvaltningen har i samråd med kommunens rådgiver vurderet projektforslaget og de indkomne høringsvar.

Hvis projektforslaget gennemføres, erstattes fossile brændsler med vedvarende energikilder. Dermed fortrænges en stor mængde CO₂ (mest ved alternativ 2), hvilket er helt i tråd med den aktuelle energi- og miljøpolitik. Samtidig er projektforslaget både forbrugerøkonomisk og selskabsøkonomisk attraktivt og viser et sam-

fundsøkonomisk resultat, som vurderes acceptabelt. Derfor anbefaler forvaltningen, at Byrådet godkender projektforslagets alternativ 2.

Juridisk vurdering

Notat vedrørende projekt for ændring af brændselsform og ændring af områdeafgrænsning er tidligere udsendt som bilag til økonomiudvalgssag nr. 160 til mødet den 19.5.03.

Efterfølgende

Efter Byrådets behandling af projektforslaget skal det sendes til Energistyrelsen sammen med de indkomne høringssvar. Hvis Energistyrelsens tilbagemelding giver anledning til, at Byrådets beslutning må ændres, vil sagen blive genoptaget.

- Vedtaget. -"

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Teknisk Forvaltning, Vejle Kommune har den 1. maj 2003 udarbejdet et bilag med gennemgang af høringssvar til projektforslaget. Herfra citeres:

"Gennemgang af høringssvar til projektforslag for fjernvarmeforsyning af Hovergården-Uhrhøj

Vejle Kommunes Planafdeling

Kan anbefale projektforslaget ud fra et planmæssigt synspunkt.

DONG

1. Overholdelse af gældende regler. DONG anfører, at projektforslaget ikke overholder den generelle forudsætningskrivelse vedrørende omstilling af fjernvarmeverker og blokvarmecentraler mv., idet der ikke installeres kraftvarme.

Dette er en forenklet fremstilling, idet der findes to forudsætningskrivelser udstedt i 1990, nemlig: *Forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW*, og

Generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeverker m.v. For blokvarmecentraler gælder, at anlæg under 3 MW ikke er forpligtet til at etablere egen kraftvarmeforsyning.

For fjernvarmeverker gælder, at anlæg over 1 MW skal indrettes og drives som kraftvarmeanlæg, under forudsætning af at denne produktionsform er samfundsøkonomisk rentabel.

Hovergårdens Varmecentral har hidtil været en blokvarmecentral, idet den har forsynet et nærmere afgrænset antal institutioner og boliger.

Ved udvidelse af forsyningsområdet ændres centralen til at blive et fjernvarmeverk. Da centralen således ikke hidtil har overskredet grænsen på 3 MW, er der ikke krav om kraftvarme, og som følge heraf er der ikke udstedt specifik forudsætningskrivelse.

Som nævnt ændres centralen nu til at blive et fjernvarmeverk. I indledningen til den generelle forudsætningskrivelse herom hedder det: "I medfør af varmeforsyningslovens §3 og §9 fastsættes hermed generelle forudsætninger for omlægning af eksisterende fjernvarme-

Side 3 af 20

værker m.v. med henblik på at fremme udbygningen med decentrale kraftvarmeanlæg, og øge anvendelsen af miljøvenlige energikilder, herunder naturgas, halm, træflis eller andre biobrændsler og kraftvarme".

Den aktuelle anlægsstørrelse har en startbelastning på 0,8 MW og en belastning ved fuld udbygning på 2,4 MW. Det er vores vurdering, at for et anlæg med denne størrelse vil det ikke være rentabelt at etablere kraftvarme. Det baseres bl.a. på erfaringerne fra biomarkskraftvarmeværkerne - især med de naturgasfyrede kraftvarmeanlæg.

I 2000 blev det indføjet i varmforsyningsloven, at der fremover også skal ske en virksomhedsøkonomisk vurdering, hvor forudsættningsskrivelserne er baseret på 1990 loven, hvor det alene var samfundsøkonomiske hensyn der talte.

DONG har således i princippet ret i at intentionerne i forudsættningsskrivelsen fra 1990 ikke overholdes på dette punkt.

Teknisk Forvaltning kan ikke anbefale at pålægge TRE-FOR at etablere et kraftvarmeanlæg, der ikke er rentabelt. Derfor kan projektforslagets beregninger af alternative brændsler efter vores vurdering anvendes som grundlag for fastlæggelse af den fremtidige forsyning.

2. Manglende projektforslag for den eksisterende fjernvarmeforsyning af boligblokkene Arne Poulsens Vej 1-7 i 1992.

DONG har ret i, at der ikke er udarbejdet projektforslag for ændringen i 1992. Dette er i modstrid med bestemmelserne.

Der er sket en procedurefejl, idet Vejle Kommune som planlægningsmyndighed eller som daværende ejer af centralen skulle have udarbejdet et projektforslag for denne ændring. Fejlen rettes nu i forbindelse med behandling af det aktuelle projekt.

3. I projektforslaget er energidistriktet anført som 25. Ifølge Vejle Kommunes varmeplanstatus er der tale om energidistrikt 2400.

Det er korrekt, at energidistriktet er 2400.

4. Projektområdet ligger i et område, der i varmeplanen er udlagt til naturgasforsyning.

DONG anfører, at da projektområdet er beliggende i varmeplanens naturgasområde, skal husene også fremover forsynes med naturgas.

Som varmeplanansvarlig myndighed er det kommunalbestyrelsen, der fastlægger afgrænsningen mellem naturgas- og fjernvarmeområdet.

Beslutningsgrundlaget er i dag projektorienteret på lige fod med produktionsanlæg, idet der i alle projekter skal redegøres for forholdet til varmeplanafgrænsningen, og analyseres på om områdeafgrænsningen bør ændres.

Dermed kan DONGs argument om, at området er fastlagt som naturgasområde i varmeplanen ikke anvendes som argument mod at gennemføre projektet.

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 4 af 20

5. Økonomiske beregninger viser, at projektforslaget ikke er acceptabelt.

DONG anfører, at gennemførelse af projektforslaget giver en negativ samfundsøkonomi. Det er korrekt. CO₂-skyggeprisen blev introduceret i 90'erne, da der var stor fokus på behovet for reduktion af CO₂. Skyggeprisen er et nøgletal, der viser den samfundsøkonomiske omkostning pr. ton CO₂-fortrængning, som et projekt giver anledning til. Nøgletallet er et ud af flere resultater, der indgår i en projektvurdering.

Det er således først og fremmest en forudsætning, at et virkemiddel giver en stor CO₂-fortrængning. Det er ikke et tilsvarende krav, at de samfundsøkonomiske omkostninger skal være lave. Samfundet må acceptere, at det koster noget at fortrænge CO₂.

Det aktuelle projekt har en samfundsøkonomisk omkostning på 270 kr./ton i alternativ 1 og 174 kr./ton i alternativ 2.

Med ændring af varmforsyningsloven i 2000 skete der et markant skift. Hvor der tidligere hovedsageligt blev fokuseret på samfundsøkonomi, skal der nu i langt højere grad fokuseres på økonomien for forsyningselskaberne.

Teknisk Forvaltning har i samråd med vores rådgiver således foretaget en sammenfattende vurdering ud fra de økonomiske konsekvenser for forbrugerne, og ud fra de energi-, miljø-, samfunds- og selskabsøkonomiske konsekvenser. Denne vurdering fremgår af indstillingens tekst.

Teknisk Forvaltning den 1. maj 2003
Miljøafdelingen”

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 5 af 20

Klagen

Fra klagen af 19. september 2003 fra DONG Distribution A/S citeres:

”Påklage af godkendelse af projektforslag for Hovergården - Uhrhøj, Vejle Kommune

DONG Distribution har den 27. august 2003 modtaget Vejle Kommunes godkendelse af ovennævnte projektforslag.

DONG distribution skal hermed påklage kommunens afgørelse og samtidigt anmode om, at påklagen får opsættende virkning, idet der i det fremsendte materiale er anført en del begrundelser for at bibeholde naturgasforsyningen.

Kommunes medsendte notat "Gennemgang af høringssvar til projektforslag for fjernvarmforsyning af Hovergården-Uhrhøj", giver under punktet DONG anledning til nogle bemærkninger.

Bemærkninger til punkt 1.

Det er rigtigt at der er forskellige stadier for hvad blokcentraler skal og skulle gøre med hensyn til kraftvarme udbygning. Det er også klart, at blokcentraler indenfor godkendte naturgasområder uanset størrelse skulle konvertere til naturgasforsyning.

Det anføres, at Hovergården har været en blokcentral. Det er korrekt, men centralen har også været et kraftvarmeværk, idet der

også var installeret et naturgasmotoranlæg. Den omstændighed, at der var tale om et kraftvarmeanlæg, er overhovedet ikke belyst eller kommenteret til trods for, at der i vort høringssvar var anført denne omstændighed.

Uanset om centralen kaldes en blokcentral eller et fjernvarmeværk, gælder det stadig, uanset størrelse, at disse som minimum skal tilsluttes naturgas, når de er beliggende i et naturgasområde og er godkendt som naturgasforsynede.

I notatet vurderes det, at det ikke er rentabelt med kraftvarme med baggrund i barmarksværker. I den aktuelle sag er der i forvejen et område, der har forsyning via vandbåret net, der er således en væsentlig forskel på nærværende sag og en barmarks sag.

Med hensyn til de økonomiske vurderinger er der ikke sket noget særskilt i år 2000, der ikke var medtaget i vid udstrækning i 1990 bestemmelserne. Det har altid været således, at ændringer i forsyningsforholdene skulle udfærdiges i et samarbejde og med hensyntagen til alle parter for at sikre, at der ikke var en part som blev ramt økonomisk. I denne sag er det naturgassiden og dermed dem, der forbliver tilkoblet naturgassystemet, der bliver økonomisk belastet.

Bemærkninger til punkt 2.

Punktet giver ikke anledning til bemærkninger, såfremt der anvendes naturgas som brændsel.

Bemærkninger til punkt 3.

Intet at bemærke.

Bemærkninger til punkt 4.

DONG sætter ikke spørgsmål ved, om det er kommunen, der er varmeplanmyndighed, men konstaterer blot, at udgangspunktet er de godkendte planer, som fastslog at området er naturgasforsynet. Det er også klart, at ændringer i områdefrænsninger med mere skal ske i et samarbejde mellem Kommunen og forsyningsselskaberne.

Bemærkninger til punkt 5.

Området blev oprindeligt naturgasforsynet med henvisning til positiv samfundsøkonomi, og fordi naturgas var og er anset som et miljøvenligt brændsel.

Gennemførelse af det påtænkte fjernvarmeprojekt vil påføre samfundet en ikke ubetydelig meromkostning, påføre naturgasselskabet en forringet økonomi, som der kun er de øvrige naturgas-kunder til at bære. Det er derfor ikke synligt at intentionerne i varmeplanlægningen efterleves. Når dertil kommer, at der ved fortsat naturgasforsyning ikke er nogen part, der pålægges øgede omkostninger, hverken samfunds-, virksomheds- eller brugerøkonomisk i forhold til referencen. I projektforslaget anvendes træflis som brændsel i de samfundsøkonomiske beregninger med de priser, som Energistyrelsen har udmeldt. Prisen er baseret på inden-

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 6 af 20

landske produkter, men det er en kendt sag, at en stor del af træbrændsler i dag er importerede.

Med baggrund i ovennævnte skal DONG fortsat anbefale at fjernvarmeprojektet ikke gennemføres, men er dog indforstået med at den i 1992 foretagne justering legaliseres.”

Vejle Kommunes bemærkninger til klagen fra DONG

Teknisk Forvaltning, Vejle Kommune har den 26. september 2003 kommenteret klagen af 19. september fra DONG. Herfra citeres:

”Kommentering af klage fra DONG Distribution A/S af Vejle Kommunes godkendelse af Projektforslag for fjernvarmeforsyning af Hovergården-Uhrhøj

Der refereres til punkterne i brev fra DONG Distribution A/S af 19. september 2003.

Ad. bemærkninger til punkt 1

DONG anfører, at centralen har været et kraftvarmeværk. Det er korrekt. Der har været opstillet en gasmotor med en el-ydelse på 90 kW og en varmeydelse på 180 kW. Motoren er havareret ca. et år inden branden på centralen, og er demonteret, idet kraftvarmeproduktionen ikke var rentabel. TRE-FOR og Vejle Kommune har ikke omtalt dette forhold, idet vi ikke vurderede, at dette var relevant for situationen inden branden. Den fjernede og ikke genmonterede gasmotor er et tydeligt bevis på, at kraftvarmeproduktion ikke er rentabel på centralen.

Vejle Kommune må fastholde, at vi ikke kan anbefale at det pålægges TRE-FOR at etablere et kraftvarmeanlæg, som det tidligere er bevist ikke er rentabelt.

Det kan endvidere konstateres, at der pga. centralens størrelse aldrig er udmeldt specifikke forudsætninger for brændselsanvendelsen. Vejle Kommune har således på intet tidspunkt pålagt Hovergårdens Varmecentral at anvende naturgas.

I den forbindelse har Vejle Kommune lagt vægt på afgørelsen i Energiklagenævnet den 2. april 2003, hvor Kolding Kommune har fået medhold i, at der kan gives dispensation til en blokcentral fra varmeplanens bestemmelser om anvendelse af naturgas. I afgørelsen er der lagt vægt på, at centralen i dag anvender olie, at centralen er beliggende i et område, der i varmeplanen er udlagt til naturgasforsyning, og at blokcentralen ikke er pålagt at anvende naturgas. Disse forhold er nøjagtig identiske med de nuværende forhold for Hovergårdens Varmecentral, og som følge deraf har Vejle Kommune truffet beslutning om, at varmecentralen fremover kan anvende biobrændsel som ønsket. DONG anfører endvidere, at der ikke er sket væsentlige ændringer ved revisionen af varmforsyningsloven i 2000. Vejle Kommune er ikke enig i dette udsagn. Der er netop ved lovændringen indført bestemmelser om, at de selskabsøkonomiske forhold også skal inddrages i vurderingen. De selskabs- og forbrugerøkonomiske forhold viser helt klart, at projektet bør gennemføres.

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 7 af 20

DONGs argumentation må betragtes som værende rent egoistiske, og kun have som formål at forbedre økonomien i naturgasselskabet. Vejle Kommune må fastholde, at der skal ske en helhedsbetragtning som anført i Bekg. nr. 582 af 22. juni 2000. Det er ud fra denne helhedsbetragtning, Vejle Kommune har godkendt projektforslaget.

Ad. bemærkninger til punkt 2

I det godkendte projektforslag er forudsat en forsyning fra en biomassebaseret central.

Ad. bemærkninger til punkt 3

Ingen bemærkninger.

Ad. bemærkninger til punkt 4

Vejle Kommune må fastholde, at varmeplanlægningen er dynamisk og projektorienteret. Hvis der udarbejdes og fremsendes projekter, der dokumenterer, at det er hensigtsmæssigt at ændre på områdefrænsningen, bør der foretages en ændring af afgrænsningen.

Det er korrekt, at ændringer i områdefrænsningen skal ske i et samarbejde mellem kommunen og alle forsyningsselskaberne, men det er ikke altid muligt at skabe enighed om ændringerne.

Ad. bemærkninger til punkt 5

Vejle Kommune mener, det er synligt, at intentionerne i varmesyningsloven efterleves ved gennemførelse af projektet.

Her lægges især vægt på den meget store CO2 fortrængning, der opnås ved gennemførelse af projektet.

DONG forsøger desuden at stille spørgsmålstegn ved de samfundsmæssige forudsætninger udmeldt af Energistyrelsen. Vejle Kommune mener ikke, det er relevant at stille spørgsmål ved de udmeldte forudsætninger.

Ved sagsbehandlingen og beslutningen har Vejle Kommune som nævnt foretaget en helhedsvurdering af alle forhold, således som det er beskrevet i Projektbekendtgørelsen. Ud fra denne vurdering mener Vejle Kommune, projektet er hensigtsmæssigt og bør gennemføres. DONGs klage sker alene ud fra en streng egoistisk vurdering af naturgasselskabets økonomi, som Vejle Kommune ikke mener, Energiklagenævnet kan lægge vægt på.

Vejle Kommune anbefaler derfor, at Energiklagenævnet afviser klagen fra DONG Distribution A/S.

Teknisk Forvaltning den 26. september 2003
Miljøafdelingen”

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 8 af 20

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet behandlede i afgørelse af 2. april 2003 (j.nr. 21-22) en klage fra DONG Naturgas A/S over Kolding Kommunes tilladelse til en erhvervsvirksomhed til tilslutning til fjernvarme. Virksomheden havde ikke tid-

ligere anvendt naturgas, men var beliggende i et område, der efter varmeplanen forudsattes forsynet med naturgas.

Nævnet bemærkede, at Kolding Kommune ikke havde givet virksomheden påbud om at gennemføre et godkendt projekt for omstilling eller tilslutning til naturgas efter varmforsyningslovens § 6, stk. 3, ligesom kommunen ikke har pålagt virksomheden at indrette dets produktionsanlæg til anvendelse af naturgas efter § 7, stk. 1 nr. 1 eller nr. 2 i varmforsyningsloven. Nævnet konstaterede endvidere, at kommunen ikke senest 1. januar 1996 har givet virksomheden pålæg om udarbejdelse af projekt for overgang til anvendelse af naturgas jf. lovens § 9, stk. 1.

Nævnet fandt på denne baggrund at virksomheden ikke var forpligtet efter varmforsyningsloven til at anvende naturgas.

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 9 af 20

Lovgivning m.m.

Fra varmforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 citeres:

”[.....]

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning, herunder for afgørelser efter dette kapitel.

Stk. 3. [.....]

[.....]

§ 4. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

[.....]

§ 7. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt efter § 4, kan kommunalbestyrelsen pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg

- 1) at indrette dets produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen, og
- 2) at anvende bestemte former for energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemmelsen efter stk. 1.

[.....]

§ 9. For eksisterende produktionsanlæg gælder, at de på et af miljø- og energiministeren fastsat tidspunkt, jf. dog stk. 2, skal

overgå til kraftvarmeforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af økonomi- og erhvervsministeren efter § 3, stk. 2.

Stk. 2. Projekter til gennemførelse af bestemmelsen i stk. 1 skal være godkendt senest den 1. januar 1996.

Stk. 3 Økonomi- og erhvervsministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra den i stk. 2 nævnte frist.

[.....]”

Der foreligger ikke oplysninger om, at Miljø- og energiministeren eller Økonomi- og erhvervsministeren har dispenseret fra fristen efter § 9, stk. 3.

Ved lov nr. 205 af 29. marts 2004 blev § 3, stk. 2 ændret med virkning fra 1. april 2004:

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler eller træffe afgørelse om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmeforsyningsplanlægning.

Fra Økonomi- og erhvervsministerens bemærkninger til bestemmelsen citeres:

”[.....]

De generelle forudsætningsskrivelser offentliggøres ikke i Lovtidende, og det forekommer derfor – af retssikkerhedsmæssige hensyn - mest hensigtsmæssigt, at ministeren fremover udsteder sine retningslinier i bekendtgørelsesform i stedet for ved generelle forudsætningsskrivelser. Det foreslås derfor, at formuleringen i § 3, stk. 2, ændres med henblik på at præcisere, at ministeren i medfør af loven kan fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmeforsyningsplanlægning. [.....]”

Der er ikke udsendt bekendtgørelse efter den ændrede § 3, stk. 2.

Fra forudsætningsskrivelsen af 13. september 1990 citeres:

”Til samtlige kommunalbestyrelser

Generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v.

1. Indledning

I medfør af varmeforsyningslovens § 3 og § 9 fastsættes hermed generelle forudsætninger for omlægning af eksisterende fjernvarmeværker m.v. med henblik på at fremme udbygningen med centrale kraftvarmeanlæg, og øge anvendelsen af miljøvenlige

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 10 af 20

energikilder, herunder naturgas, halm, træflis eller andre bio-brændsler og kraftvarme.

Forudsætningerne finder tilsvarende anvendelse ved etablering af nye anlæg.

[.....]

Loven indebærer således en direkte handlepligt for indehavere af forsyningsselskaberne til at gennemføre omlægningen. Bestemmelsen forudsætter samtidig, at energiministeren i forudsætninger efter lovens § 3 konkretiserer lovforpligtelsen dels med hensyn til tidsfrister og dels med hensyn til de nærmere betingelser for anlæggenes indretning og drift.

Efter loven vil det endvidere påhvile kommunalbestyrelsen i forhold til det enkelte forsyningsselskab at udmønte de generelle påbud i lovbestemmelsen inden for de rammer, der er fastlagt i de udstedte forudsætninger.

Kommunerne skal derfor gennem anvendelse af de almindelige beføjelser efter varmforsyningslovens kapitel 2 sørge for, at projekter for omlægning af eksisterende produktionsanlæg forelægges kommunalbestyrelsen, at godkende projekterne, såfremt de opfylder de gældende betingelser, og at pålæg om gennemførelse indgår i godkendelsen i overensstemmelse med de givne frister.

[.....]

2. Varmeforsyningsanlæg, der omfattes af forudsætningerne.

De nedennævnte retningslinjer gælder for alle produktionsanlæg, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, i varmforsyningsloven. [.....]

[.....]

Ved nye anlæg forstås anlæg, der endeligt godkendes efter den nye lovs ikrafttræden den 15. juni 1990, mens alle andre anlæg anses for eksisterende anlæg.

[.....]

3. Forpligtelse til konvertering af eksisterende anlæg. Etablering af nye anlæg.

De under pkt. 2 nævnte anlæg er forpligtet til at følge nedenstående retningslinjer ved valg af energiform, herunder brændsel eller anden energikilde, og ved valg af produktionsform enten som separat produktion af varme eller som kombineret produktion af el og varme.

[.....]”

Forudsætningsskrivelsen af 13. september 1990 er ikke offentliggjort i Lovtidende eller i Ministerialtidende

Fra vejledning nr. 153 af 22. september 1987 om udarbejdelse af administrative forskrifter citeres:

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 11 af 20

”[.....]

Anvendelse af bekendtgørelser

4. Efter lovtidendeloven fra 1870, jf. lovbekendtgørelse nr. 617 af 15. september 1986, er kundgørelse en absolut betingelse for, at en forskrift kan træde i kraft og dermed håndhæves over for borgerne. Det er derfor af afgørende betydning, at regler, der skal håndhæves over for borgerne, udformes som bekendtgørelser (eller kgl. anordninger), der kundgøres efter lovtidendeloven.

Bekendtgørelsesformen skal således anvendes, hvis reglerne skal normere retsstillingen mellem borgere indbyrdes eller pålægge borgere pligter over for det offentlige. Endvidere bør bekendtgørelse også anvendes, hvis reglerne går ud på at tillægge borgerne rettigheder over for det offentlige.

Beslutningen om, at en kompetence generelt overlades f.eks. af en minister til en styrelse, bør endvidere af hensyn til borgernes mulighed for at kunne vide, hvem der er rette myndighed, altid angives i en bekendtgørelse.

Om valg af den rette form for forskrifterne kan der i øvrigt henvises til Folketingets ombudsmands beretning, 1980, side 677, 1983, side 265 og 1984, side 164 og side 213.

[.....]”

Fra bekendtgørelse nr. 842 af 16. december 1991 af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende (Lovtidendeloven) citeres:

”[.....]

§ 2. I Lovtidende indføres såvel alle love som alle kongelige anordninger, under hvilket navn de end måtte udstedes (anordninger, åbne breve, kundgørelser o.s.v.), og hvad enten de forskrifter, som deri indeholdes, vedkommer hele riget eller kun enkelte landsdele, byer eller egne eller dele af befolkningen.

Stk. 2. Endvidere indføres i Lovtidende alle ministerielle anordninger, under hvilket navn de end måtte udstedes (anordninger, bekendtgørelser, plakater, reglementer, regulativer, instrukser, vedtægter o.s.v.), dog at det ved kongelig anordning kan bestemmes, at visse grupper af de heromhandlede udfærdigelser ikke indføres i Lovtidende, men at der i stedet forholdes overensstemmende med de forskrifter, som meddeles af vedkommende minister, hvorved det eventuelt kan bestemmes, at den pågældende udfærdigelse, når den kun vedrører den enkelte kommune og således kun skal bringes til offentlig kundskab inden for dennes område, skal offentliggøres på dennes bekostning.

[.....]

§ 5. I Ministerialtidende optages i reglen de administrative, kongelige eller ministerielle befalinger af almindeligere karakter, som udstedes til vedkommende øvrigheder og myndigheder, så og de resolutioner og tilkendegivelser vedkommende enkelte tilfælde, der kunne have almindelig interesse. Herved skal det dog ikke

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 12 af 20

være forment de ministerier, som dertil måtte have særegen anledning, ganske eller tildels at benytte en meddelelsesmåde, der alene er beregnet på de dem underordnede.

[.....]”

De citerede bestemmelser havde samme ordlyd på tidspunktet for vedtagelsen af den daværende formulering af § 3, stk. 2, i varmemforsyningsloven.

Der er i øjeblikket 32 gældende anordninger udsendt i medfør lovtidendeloven, efter hvilke forskrifter m.v. ikke skal optages i Lovtiddende. Fælles for disse er, at de indeholder bestemmelser om andet medie for offentliggørelse eller angivelse af hvor forskrifterne mv. kan erhverves. Ingen af de nævnte anordninger vedrører forudsætninger udsendt i medfør af § 3, stk. 2, i varmemforsyningsloven.

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 13 af 20

Energiklagenævnets formand har ved brev af 27. oktober 2004 hørt Energi styrelsen over nogle fortolkningsspørgsmål, som den retlige status af forudsætningsskrivelserne rejser. Herfra citeres:

”[.....]

Skrivelserne er udsendt med hjemmel i § 3, stk. 2, i varmemforsyningsloven, hvorefter ministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmemforsyningsplanlægning, herunder for afgørelser efter kapitel 2.

Uanset kommunernes særlige stilling må forudsætningsskrivelsen retskildemæssigt nærmest betegnes som en ”tjenestebefaling” fra ministeren til kommunerne med særlig hjemmel i § 3, stk. 2.

[.....]

Det hedder i punkt 3 i forudsætningsskrivelsen bl.a.,

at anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder skal forsynes med naturgas,

at anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af eksisterende kraftvarmemforsynede områder skal forsynes med kraftvarme, og

at der ved etablering af naturgasfyret, decentral kraftvarme normalt forudsættes en dækningsgrad på 90 %.

Ved bestemmelserne pålægges kommunalbestyrelsen således at anvende sine beføjelser efter lovens kapitel 2, herunder § 7, til at udmønte skrivelsens retningslinjer om brændselsvalg.

De tre citerede bestemmelser begrænser efter ordlyden således rammerne for kommunernes administration af lovens § 7.

[.....]

Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemmelsen efter § 7, stk. 1, jf. dennes stk. 2. Heri ligger, at nærmere regler skal udsendes som bekendtgørelse,

dersom bemyndigelsen udnyttes, og at disse skal offentliggøres i overensstemmelse med § 2, stk. 1 og 2, i lovtidendeloven, jf. lov-bekendtgørelse nr. 842 af 16. december 1991.

Bemyndigelsen i § 7, stk. 2, er ikke udnyttet.

Det bemærkes ligeledes, at de bestemmelser i forudsætnings-skrivelsen, som er gengivet ovenfor, vedrører brændselsvalg som om-handlet i § 7, stk. 1.

Dersom forudsætnings-skrivelsens bestemmelser ovenfor anses for retligt bindende for kommunen, indebærer de, at det stedlige na-turgasselskab har krav på at levere naturgas til ethvert fjernvar-meværk og blokvarmecentral, der etableres inden for dets forsy-ningsområde, og omvendt at fjernvarmeværker og blokvarmecen-trale i disse områder afskæres fra at etablere anlæg med andre brændsler, som opfylder bestemmelser i loven og tilhørende be-kendtgørelser.

De tre citerede bestemmelser om brændselsvalg er indholdsmæs-sigt ikke alene anvisninger til myndigheden om administrative spørgsmål, men bestemmelser som har en væsentlig betydning for især forsyningsselskabers indbyrdes retsstilling og disses rets-stilling over for kommunen som varmeplanmyndighed.

Om anvendelse af bekendtgørelser hedder det i pkt. 4, i vejledning nr. 153 af 22. september 1987 om udarbejdelse af administrative forskrifter, at bekendtgørelsesformen skal anvendes, hvis reglerne skal normere retsstillingen mellem borgere indbyrdes eller pålæg-ge borgere pligter over for det offentlige.

Spørgsmålet er herefter, om og i givet fald på hvilket grundlag § 3, stk. 2, kan anses for tilstrækkelig hjemmel for bestemmelser om brændselsvalg.

Jeg finder, at den mest naturlige forståelse er, at administrative bestemmelser, der klart falder ind under en bestemmelse i loven, hvor offentliggørelse er fornøden (som f.eks. § 7, stk.1), ikke med bindende virkning for forsyningsvirksomheder kan udstedes i en forudsætnings-skrivelse der ikke offentliggøres, med hjemmel i en så uklar bestemmelse som lovens § 3, stk. 2.

Da bestemmelserne har væsentlig betydning for især forsynings-selskabers indbyrdes retsstilling, er det ikke juridisk set indly-sende, at kommunerne er retligt forpligtede til at følge sådanne bestemmelser, idet dette ville indebære, at forsynings-selskabernes retsstilling fulgte af bestemmelser, der ikke havde været of-fentliggjort.

[.....]"

Fra direktøren for Energistyrelsens svar af 22. november 2004 citeres:

"[.....]

Din henvendelse giver mig anledning til følgende bemærkninger:

Indledningsvis skal jeg henvise til, at allerede den første varme-forsyningslov fra 1979 indeholder en § 3, som giver ministeren

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 14 af 20

adgang til at fastsætte, hvilke forudsætninger (varmeplandirektiver), der skal lægges til grund for den regionale og kommunale varmforsyningsplanlægning. Disse varmeplandirektiver kunne eksempelvis generelt angive, hvilke målsætninger der (regionalt eller lokalt) skulle tilstræbes opfyldt samt hvilke energiformer og opvarmningsmetoder, der skulle tillægges en prioriteret anvendelse.

[.....]

”§ 3, stk. 2, fik sin ovennævnte ordlyd ved lov nr. 382 af 13. juni 1990 og blev i bemærkningerne til lovforslaget (L 60) bl.a. ledsaget af følgende kommentarer: [.....]

[.....]

I de almindelige bemærkninger blev bestemmelsen bl.a. ledsaget af følgende kommentarer: ”...Behovet for at formidle de overordnede energipolitiske målsætninger og prioriteringer til kommunerne på anden måde [end den direkte statslige deltagelse i den konkrete planlægningsproces] vil i stedet blive varetaget gennem energiministerens udstedelse af retningslinier, som vil danne rammer for den kommunale myndighedsudøvelse i varmforsyningsplanlægningen. Beføjelserne hertil findes i forslaget § 3, stk. 2, som svarer til den gældende lov § 3. ...

De af energiministeren angivne forudsætninger vil i almindelighed være landsdækkende, i lighed med de tidligere forudsætninger om stop for kulanvendelse i fjernvarmeproduktion, elopvarmningsforbud samt den praksis, der har været fulgt med hensyn til planlægningsprisen mv. Det vil herigennem være muligt at fastsætte forudsætninger, der fastlægger rammerne for kommunalbestyrelsens godkendelse af et projekt, for eksempel om brændselsvalg i fjernvarmforsyningen og afgrænsning mellem områder udlagt til naturgas og fjernvarme mv....”

Det fremgår videre af bemærkningerne til ændringsforslaget til L 60, at ”...Energiministeren vil i de forudsætninger, der meddeles efter lovforslagets § 3, stk. 2, fastlægge de nærmere betingelser og tidsfrister, der skal lægges til grund for blokvarmecentralers overgang til naturgasforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel. Der henvises herved til ændringsforslag nr. 7, den foreslåede § 02 [§ 9, stk. 1 og 2]

[.....]

...§ 02 indebærer i modsætning til de øvrige bestemmelser i lovforslaget og de øvrige ændringsforslag en direkte handlepligt for forsyningsvirksomhederne m.v. til gennemførelse af omlægningen. Bestemmelsen forudsætter samtidig, at energiministeren og kommunerne i forhold til det enkelte forsyningsselskab konkretiserer forpligtelsen dels med hensyn til tidsfrister og dels med hensyn til de nærmere betingelser for den fremtidige forsyning. For så vidt angår energiministeren vil den nærmere fastlæggelse ske i de forudsætninger, der efter forhandling meddeles efter lovforslagets § 3, stk. 2.

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 15 af 20

Disse forudsætninger vil inden for samfundsøkonomiske rammer bl.a. fastlægge generelle og konkrete tidsfrister og betingelser, herunder prioriteringsforudsætninger, for valg af brændsel, effektivitet, dimensionering og tilslutningsforhold....

...Det vil påhvile kommunalbestyrelsen i forhold til det enkelte forsyningselskab at udmønte de generelle påbud i lovbestemmelsen på den måde, som det nærmere er fastlagt i de af energiministeren udstedte forudsætninger. Kommunerne skal derfor gennem anvendelse af de sædvanlige procedurer efter varmforsyningslovens kapitel 2 sørge for, eventuelt i form af påbud, at projekter for omlægning af eksisterende produktionsanlæg forelægges kommunalbestyrelsen, at godkende projekterne, såfremt de opfylder de gældende betingelser, og at pålæg om gennemførelse indgår i godkendelsen i overensstemmelse med de frister, der fastlægges af energiministeren....

...Efter den foreslåede § 02 skal omlægningen gennemføres, og et selvstændigt påbud herom fra energiministeren er i den forbindelse ikke påkrævet.”

Det fremgår klart af de ovenfor citerede bemærkninger fra udformningen af § 3, stk. 2, og § 9, at § 3, stk. 2, hjemler adgang til, at energiministeren har kunnet udstede forudsætningskrivelserne herunder sine to generelle forudsætningskrivelser af den 13. september 1990, der fastlægger de ydre rammer for, hvilke projekter for kollektive varmforsyningsanlæg kommunalbestyrelserne kan godkende.

I forudsætningskrivelserne pålægges kommunerne en handlepligt overfor de kollektive varmforsyningsanlæg under anvendelse af de almindelige beføjelser i medfør af varmforsyningslovens kapitel 2. I den forbindelse skal jeg især pege på §§ 6, 7 og 8 i loven.

Efter § 6, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen påbyde et eksisterende kollektivt varmforsyningsanlæg at gennemføre et godkendt projekt inden en vis frist. Efter § 7, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen - hvis det er forudsat i et projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg, som er godkendt efter § 4 (og projektbekendtgørelsen) - pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg dels at indrette sit produktionsanlæg til at kunne anvende nærmere angivne former for energi i produktionen dels at anvende bestemte former for energi i produktionen. (Det skal bemærkes, at § 7, stk. 1, kan anvendes, selvom bemyndigelsen i stk. 2 til at fastsætte nærmere regler om anvendelsen af bestemmelsen, ikke er udmøntet.) Efter § 8 kan kommunalbestyrelsen pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg at udarbejde de projekter, der er nævnt i §§ 6 og 7.

[.....]”

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 16 af 20

Energiklagenævnets bemærkninger

DONG støtter sin påstand om ugyldighed af Vejle Kommunes afgørelse på to forhold.

DONG mener, at fjernvarmeværker og blokvarmecentraler beliggende i naturgasforsynede områder skal tilsluttes naturgasnettet, jf. den generelle forudsætningskrivelse. DONG anfører dernæst, at ændringer i forsyningsforholdene skal planlægges sammen med forsyningselskaberne.

Nævnet må samtidig tage stilling til betydningen af, at bestemmelser om brændselsvalg alene er fastsat i en "forudsætningskrivelse", der ikke er kundgjort efter reglerne for retsakter, der er bindende for borgerne.

Forudsætningskrivelsens retlige status.

Det fremgår af forudsætningskrivelsens tekst i punkt 3, at der ved etablering af naturgasfyret, decentral kraftvarme normalt forudsættes en dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion. Forudsætningen må forstås i sammenhæng med bestemmelserne i samme punkt om, at anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder, skal forsynes med naturgas, og at anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af eksisterende kraftvarmeforsynede områder skal forsynes med kraftvarme. Ved skrivelsen pålægges kommunalbestyrelsen således at træffe bestemmelse om, at anlæg skal anvende bestemte energiformer i produktionen.

Det fremgår af forudsætningskrivelsens indledning, at kommunerne gennem anvendelse af de almindelige beføjelser efter varmforsyningslovens kapitel 2 skal sørge for, at nye anlæg skal opfylde skrivelsens retningslinjer. Forudsætningskrivelsen giver således ikke kommunerne en videre beføjelse til at udstede påbud og forbud, end det allerede følger af varmforsyningsloven og tilhørende bekendtgørelser.

Derimod giver lovens § 3, stk. 2, mulighed for, at ministeren kan pålægge kommunerne, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning.

Efter varmforsyningslovens § 7, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg at indrette dets produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen, og at anvende bestemte former for energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang, når dette forudsættes i et godkendt projekt efter § 4. Det er således denne bestemmelse, kommunalbestyrelsen efter forudsætningskrivelsen bør anvende til udmøntning af dennes retningslinjer om brændselsvalg.

Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemmelsen efter § 7, stk. 1, jf. dennes stk. 2. Heri ligger, at nærmere regler herom skal udsendes som bekendtgørelse, dersom bemyndigelsen ud-

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 17 af 20

nyttes, og at disse skal offentliggøres i overensstemmelse med § 2, stk. 1 og 2, i lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 16. december 1991.

Spørgsmålet er herefter, om § 3, stk. 2, og § 9, stk. 1, som ikke indeholder bestemmelse om offentliggørelse, må fortolkes således, at der kan fastsættes bindende regler om brændselsvalg efter disse bestemmelser, som kommunerne skal administrere efter.

§ 3, stk. 2, fik sin daværende ordlyd (gældende indtil 31. marts 2004) ved lov nr. 382 af 13. juni 1990. Fra bemærkningerne til lovforslaget (L 60) fremgik, at bestemmelsen gav ministeren bemyndigelse til, at udstede nærmere angivne retningslinier for kommunens planlægning, og at disse eksempelvis kan fastlægge rammer og kriterier for brændselsvalg.

14. december 2004

J.nr.: 21-199
Eksp.nr.: 17800
SPR

Det er således forudsat ved lovens fremsættelse, at forudsætningskrivelsens angivelse af brændselsvalg kan udsendes med hjemmel i lovens § 3, stk. 2.

Side 18 af 20

Derimod findes der ikke i bemærkningerne til lovforslaget grundlag for at antage, at det har været hensigten, at der ved administration af loven skulle gøres undtagelse fra § 2, stk. 2, i lovtidendeloven, hvorefter alle ministerielle anordninger, under hvilket navn de end måtte udstedes, indføres i Lovtinden.

Nævnet bemærker, at § 7, stk. 1 og 2, er klar med hensyn til indholdet af de pålæg om brændselsvalg som kan gives, ligesom den er klar med hensyn til, at ministeren kan udsende bekendtgørelse om kommunernes anvendelse af bestemmelsen. Heroverfor står bestemmelsen i § 3, stk. 2, og § 9, stk. 1, som ikke efter sin ordlyd omhandler pålæg om brændselsvalg, men alene forudsætninger som skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning.

Nævnet finder, at der er principielle betænkeligheder forbundet med at godtage administrative forskrifter, der har betydning for privates retsstilling, herunder forsyningsselskabers, medmindre de er behørigt kundgjort, jf. § 2, stk. 1 og 2, i lovtidendeloven.

Retssikkerhedshensyn taler for, at dette også gælder i tilfælde hvor forskriften er adresseret til en administrativ myndighed, men hvor indholdet har en væsentlig betydning for privates retsstilling.

Da bestemmelserne om brændselsvalg har væsentlig betydning for især forsyningsselskabers indbyrdes retsstilling, finder nævnet, at kommunerne ikke kan håndhæve forudsætningskrivelsen over for forsyningsselskaberne på

samme måde, som hvis de samme regler fulgte af bestemmelser, der havde været kundgjort.

Nævnet har herved også lagt vægt på, at ministeren ikke har udstedt bekendtgørelse jf. lovens § 7, stk. 2, om kommunernes anvendelse af § 7, stk. 1, om brændselsvalg.

Det er endvidere ubestridt, at Vejle Kommune ikke har meddelt TRE-FOR eller blokvarmecentralen i Hovergården-Uhrhøj noget pålæg efter § 4 og 7, om anvendelse af naturgas.

Da forudsætningskrivelsen efter sin retlige natur ikke kan benyttes til i sig selv og selvstændigt at begrunde en tilsidesættelse af en kommunal beslutning, og da forudsætningskrivelsen ikke er udmøntet ved generel retsakt eller en konkret forvaltningsakt, kan nævnet ikke give DONG medhold i, at projektgodkendelsen skulle tilsidesættes som værende i strid med forudsætningskrivelsen.

Ændring af forsyningsforhold

Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med bl.a. forsyningsselskaber at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen, jf. lovens § 3, stk. 1. Kommunernes planlægningsopgaver fremgår nærmere af bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen).

Der er ikke i loven eller bekendtgørelsen bestemmelser, der giver forsyningsselskaber en almindelig ret til at modsætte sig gennemførelse af et projekt godkendt efter de gældende bestemmelser, herunder heller ikke beslutning om ændring af forsyningsområder.

Vejle Kommune har ikke givet det nu havarede anlæg påbud om at være forsynet med naturgas efter § 7, stk. 1 nr. 1 eller nr. 2, i varmforsyningsloven. Hverken på dette grundlag eller på andet særligt grundlag består en ret for DONG til fortsat at afsætte naturgas til anlægget.

Projektbekendtgørelsens bestemmelser om indholdet af en projektansøgning og om, at kommunen foretager en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet, tager sigte på at tilvejebringe et forsvarligt grundlag for kommunens godkendelse. Bestemmelserne afskærer imidlertid ikke kommunen fra, inden for vide rammer, at udøve et skøn over, hvilke projekter der ønskes gennemført. At det foreslåede anlæg kan blive dyrere end et naturgasfyret anlæg med samme effekt er et forhold, som det efter lovgivningen tilkommer kommunalbestyrelsen at træffe valg om.

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 19 af 20

Der er ikke grundlag for at kritisere kommunens beslutningsgrundlag, og da DONG er blevet hørt forud for Vejle Kommunes endelige godkendelse af projektet, kan DONG ikke anfægte det formelle grundlag for kommunens projektgodkendelse.

Nævnet har herved endvidere lagt vægt på, at der tilkommer kommunalbestyrelsen en betydelig skønsfrihed med henblik på, at vælge f.eks. at etablere en biomassefyret varmecentral, der vil nedbringe CO₂-belastningen og dermed er i overensstemmelse med varmforsyningslovens formål om miljøvenlig energianvendelse, jf. § 1, stk. 1, og § 9, stk. 1.

Energiklagenævnets afgørelse

Vejle Kommunes afgørelse af 21. august 2003 om godkendelse af biomassefyret varmecentral i Hovergården-Uhrhøj stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 9. december 2004.

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 af lov om varmforsyning og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til DONG Distribution A/S, Søndergade 50, 6600 Vejen, Vejle Kommune, Kirketorvet 22, 7100 Vejle og Energistyrelsen, Amaliegade 44, 1256 København K.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Søren Præstholt
Fuldmægtig

14. december 2004

J.nr.: 21-199

Eksp.nr.: 17800

SPR

Side 20 af 20